

Het mooiste woord van ...

Bart Moeyaert

Méér nog dan een ochtendzoen heb ik 's ochtends durf vandoen. Dan aarzel ik rechtop in bed, en bedenk dat het woord *dapper* vaker in mijn dagboek voorkomt dan bijvoorbeeld het woordje *ja* of *het*. Zo staat het ongeveer in het gedicht *Dapper* in mijn bundel *Verzamel de liefde*.

Mij vroeg het vroeger durf om weer aan de dag te beginnen. Ik wist dat ik in de komende uren niet zou kunnen ontsnappen aan een gesprek dat zou beginnen met de standaardvraag 'hoegaatut?', en waarschijnlijk zou er wel weer iemand over het weerbericht beginnen, en ik mocht hopen dat er vandaag uit armoe geen moppen zouden worden getapt. Omdat ik van nature weinig lawaai maak, moest ik dapper zijn om de regels van de mondelinge communicatie aan te kunnen.

Sowieso zijn andere mensen altijd gevaarlijk, dat heeft Sartre al op zijn manier gezegd, en dát we allemaal fundamenteel eenzaam zijn, dat komt van weer een andere denker. Zelf zit ik er soms wel mee, met die wijsheden, zeker op donkere dagen, maar ik heb geleerd dat ik niet alleen moet nadenken over de zin der dingen, maar ook een beetje zin moet hebben in de dingen. Dat lukt me de laatste jaren steeds beter, en dat is alleen dankzij het woordje *dapper*, dat intussen het vriendelijkste woord van mijn leven is.

Ik kreeg het als kind – de jongste van zeven jongens – al mee in de vorm van Klein Duimpje, die weliswaar klein, maar ook voor geen kleintje vervaard was. Mijn onbekende held van toen ik acht was, Pietertje Brom uit een onbekend boek van ene J.P. Baljé, was ook al zo dapper. Het toeval wil dat hij in dat boek, dat ik altijd heb bijgehouden, net als Klein Duimpje laarzen draagt, maar deze keer om door de overstroomde straat te struinen.

Als bang kind moest ik vaak dapper zijn, en de kindertijd is de belangrijkste tijd, niemand kan me van het tegendeel overtuigen, dus juist daarom denk ik dat het woordje *dapper* toen mijn mooiste woord is geworden. Het woord *moed* vind ik niks, het is een machowoord voor helden. Ik hou het op *dapper*. Dat is tenminste eens een woord voor mensen, want volgens mij zit iedereen 's ochtends rechtop in bed. Iedereen wil domweg gelukkig zijn in de Dapperstraat. Iedereen moet op een bepaald moment z'n bed uit komen.

[noot]

Bart Moeyaert (1964) is schrijver, dichter, performer. Hij won met zijn boeken onder meer de Gouden Uil, de Woutertje Pieterse Prijs en drie Zilveren Griffels.